

Sygn. akt I C 538/15

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 listopada 2017 roku

Sąd Rejonowy w Suchej Beskidzkiej I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Kazimierz Firlej
Protokolant:	sekretarz sądowy Katarzyna Boczek

po rozpoznaniu w dniu 9 listopada 2017 roku w Suchej Beskidzkiej na rozprawie

sprawy z powództwa L. G.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą

w W. na rzecz powoda L. G. kwotę 11.056 zł (jedenaście tysięcy pięćdziesiąt sześć złotych) z odsetkami:

- od kwoty 10.000 zł (dziesięć tysięcy złotych) – ustawowymi od dnia 19 września 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,

- od kwoty 1.056 zł (jeden tysiąc pięćdziesiąt sześć złotych) – ustawowymi za opóźnienie od dnia 18 listopada 2016 roku do dnia zapłaty;

2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 500 zł (pięćset złotych) z tytułu opłaty od pozwu, kwotę 300 zł (trzysta złotych) z tytułu zaliczki na opinię biegłego i kwotę 2.417 zł (dwa tysiące czterysta siedemnaście złotych) z tytułu kosztów zastępstwa prawnego;

3. nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego

w Suchej Beskidzkiej kwotę 53 zł (pięćdziesiąt trzy złote) z tytułu opłaty od rozszerzonego żądania pozwu, której nie pobrano i kwotę 446,78 zł (czterysta czterdzieści sześć 78/100 złotych) z tytułu wydatków wyłożonych ze Skarbu Państwa.

## UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Suchej Beskidzkiej

z dnia 20 listopada 2017 r., sygn. akt I C 538/15

Pozwem z dnia 9 marca 2015 r. (k. 3 ) powód L. G., działając przez pełnomocnika (pełnomocnictwo k. 7), wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. w W. kwoty 10 000,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 19 września 2014 r. do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia zgodnie z art. 445 § 1 k.c. oraz o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 2 417,00 zł.

Powód wskazał, że w dniu 7 maja 2013 r. w K. doszło do zdarzenia drogowego, w którym jadący motocyklem powód w wyniku wymuszenia pierwszeństwa przez samochód doznał obrażeń ciała. Pojazd sprawcy na dzień zdarzenia posiadał ubezpieczenie OC u pozwanego, któremu powód zgłosił przedmiotową szkodę. W konsekwencji pozwany przyznał mu 8 000,00 zł, odmawiając zapłaty dodatkowej żądanej kwoty 22 000,00 zł. W przedmiocie uzasadnienia żądania zasądzenia odsetek od dnia 19 września 2014 r. powód podniósł, że decyzja dotycząca odmowy wypłaty zadośćuczynienia została wydana w dniu 18 września 2014 r. jako kończąca proces likwidacji szkody.

W odpowiedzi na pozew z dnia 15 czerwca 2015 r. (k. 20) pozwany (...) S.A. w W., działając przez pełnomocnika (pełnomocnictwo k. 25), wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu.

Pozwany podniósł, że po zgłoszeniu przez powoda szkody, lekarze orzekający w (...) S.A. ustalili u powoda 6% trwałe uszczerbek na zdrowiu – złamanie kłykcia bocznego kości piszczelowej prawej z przemieszczeniem, wobec czego pozwany wypłacił powodowi 8 000,00 zł. Zdaniem pozwanego powództwo dotyczące wypłaty dalszego zadośćuczynienia powinno zostać oddalone jako nieuzasadnione i prowadzące do wzbogacenia powoda. Ponadto pozwany zauważył, że nieuzasadnione jest żądanie przez pełnomocnika powoda dwukrotnej stawki minimalnej z tytułu zastępstwa prawnego, gdyż rodzaj i stopień zawilości sprawy nie uzasadnia takiego żądania.

Pismem z dnia 16 listopada 2016 r. (k. 126) pełnomocnik powoda rozszerzył powództwo o dalszą kwotę 1 056,00 zł, w konsekwencji żądając zasądzenie od pozwanego kwoty 11 056,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 1 000,00 zł od dnia 19 września 2014 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 1 056,00 zł od dnia wniesienia rozszerzonego powództwa do dnia zapłaty.

Powód podniósł, że mając na uwadze opinię biegłego, z uwagi na konieczność sprawowania opieki nad powodem po wypadku, pozwany winien mu zapłacić kwotę 1 680,00 zł, a ponieważ na etapie przedsądowym pozwany wypłacił już 624,00 zł, do zapłaty pozostała kwota 1 056,00 zł.

W piśmie procesowym z dnia 20 grudnia 2016 r. (k. 142) pełnomocnik pozwanego wobec rozszerzenia przez powoda żądanej kwoty wniósł o oddalenie powództwa również w tym zakresie.

Na rozprawie w dniu 9 listopada 2017 r. (k. 188) pełnomocnik powoda wniósł jak w pozwie oraz w piśmie rozszerzającym żądanie pozwu z dnia 16 listopada 2016 r., precyzując żądanie w zakresie odsetek, tj. wniósł o zasądzenie odsetek ustawowych od kwoty 10 000,00 zł od dnia 19 września 2014 r. do 31 grudnia 2015 r., a od 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty zasądzenie odsetek ustawowych za opóźnienie, a jeżeli chodzi o kwotę 1 056,00 zł o zasądzenie odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia wniesienia rozszerzonego powództwa, tj. 18 listopada 2016 r. do dnia zapłaty.

### ***Bezspornym w sprawie było że:***

W dniu 7 maja 2013 r. w K. doszło do zdarzenia drogowego, w którym kierujący samochodem, wymusił pierwszeństwo przejazdu przed jadącym prawidłowo motocyklem powodem L. G., na skutek czego powód doznał obrażeń ciała.

Pojazd sprawcy zdarzenia posiadał aktualne na dzień zdarzenia ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u pozwanego (...) S.A. w W..

Powód zgłosił odniesioną szkodę pozwanemu, który w toku postępowania likwidacyjnego przyznał powodowi kwotę 8 000,00 zł tytułem zadośćuczynienia.

### ***Sąd ustalił następujący stan faktyczny:***

Po zdarzeniu powoda przewieziono karetką pogotowia na centralną Izbę Przyjęć/Oddział Ratunkowy Szpitala Wojewódzkiego w B., gdzie udzielono mu ambulatoryjnej pomocy i rozpoznano dostawowe złamanie kłykcia bocznego kości piszczelowej, z niewielkim obniżeniem odłamu kostnego; złamanie przedniej krawędzi główki kości strzałkowej prawej, z nieznacznym odwarstwieniem oraz otarcie naskórka przyśrodkowej powierzchni piszczeli prawej. U powoda

wykonano badanie Rtg, opatrzone otarcia, założono szynę gipsową stopowo-udową na czas powrotu do S., gdzie chciał być hospitalizowany ze względów rodzinnych.

Na Oddziale Urazowo-Ortopedycznym w S. powód przeszedł w dniu 16 maja 2013 r. operację – krwawą repozycję złamania i stabilizację płytką podpórczą CHM, bez powikłań.

Złamanie kłykcia bocznego kości piszczelowej prawej z przemieszczeniem stanowi 10% uszczerbek na zdrowiu, określony w pkt 158a Załącznika oceny procentowej stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu do Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz.U. z 2013 r. poz. 954 t. j.). Jest to złamanie śródstawowe, któremu towarzyszy uszkodzenie chrząstki stawowej.

Powód odczuwa „sztywnienie” stawu kolanowego. Jak wynika z oceny CT wykonanego przed zabiegiem operacyjnym, u powoda doszło do rozerwania chrząstki stawowej kości piszczelowej, co może być przyczyną takich dolegliwości.

Obserwowane uszkodzenia chrząstki stawowej kolana po przebytych złamaniach śródstawowych są często przyczyną wtórnych zmian zwyrodnieniowych stawu, które wymagają stałego dalszego leczenia ortopedyczno-rehabilitacyjnego. Skutki przebytego urazu powód odczuwa do chwili obecnej.

Powód po zakończeniu hospitalizacji poruszał się z pomocą kul, miał ograniczoną zdolność poruszania się, jak również wymagał pomocy osoby drugiej w czynnościach życia codziennego, jak robienie i noszenie zakupów, przygotowywaniu posiłków, w niektórych zabiegach higienicznych np. kąpieli, myciu nóg, w czynnościach wymagających dalszego chodzenia. Pomoc osoby drugiej trwała 3 miesiące, średnio przez 2 godziny dziennie.

Dowód: historia zdrowia i choroby (k. 46-46/2), opinia sądowno-lekarska z dnia 23 lutego 2016 r. (k. 57), opinia sądowno-lekarska uzupełniająca z dnia 23 maja 2016 r. (k. 83), opinia sądowno-lekarska uzupełniająca z dnia 5 września 2016 r. (k. 109), zeznania powoda (k. 47-47/2)

W wykonanym w dniu 7 marca 2017 r. badaniu USG stawu kolanowego powoda stwierdzono drobne pęknięcie łąkotki przyśrodkowej. Nie można jednoznacznie stwierdzić na podstawie przedstawionego wyniku, że zmiana ta pozostaje w związku z urazem doznany w dniu 7 maja 2013 r. Mechanizmu uszkodzenia łąkotki przyśrodkowej jest przeciwny do mechanizmu doprowadzającego do złamania kłykcia bocznego kości piszczelowej. Nie można również wykluczyć, że do opisanego uszkodzenia łąkotki przyśrodkowej doszło już w okresie powypadkowym.

Dowód: uzupełniająca opinia sądowno-lekarska z dnia 8 maja 2017 r. (k. 170)

Podczas pobytu w szpitalu powód zażywał leki przeciwbólowe, potem miał zastrzyki do kolana. Po leczeniu szpitalnym nie stosował leków przeciwbólowych. Przez około pół roku w celu osiągnięcia pełnej sprawności nogi musiał ćwiczyć. Lekarz zalecił mu ćwiczenia w wodzie na basenie, a także ćwiczenia z obciążeniem tej nogi, które wykonywał we własnym zakresie. Powód próbował dostać się na zabiegi do Ośrodka Zdrowia w S., ale z uwagi na długi czas oczekiwania wolał ćwiczyć sam.

Powód prowadzi własną działalność gospodarczą, która nie pozwala mu na dłuższe wolne i np. podjęcie leczenia sanatoryjnego.

Powód przed zdarzeniem uprawiał biegi amatorskie organizowane przez organizacje sportowe, jeździł na motocyklu. Po urazie natomiast musiał z tego zrezygnować. Podczas wsiadania do samochodu ciężarowego do tej pory musi uważać, żeby nie urazić nogi.

Dowód: zeznania powoda (k. 47-47/2)

Powód zgłosił przedmiotową szkodę pozwanemu.

W toku postępowania likwidacyjnego lekarz orzecznik pozwanego ustalił u powoda 6% uszczerbek na zdrowiu.

Tytułem zwrotu kosztów zakupu leków pozwany przyznał powodowi 615,27 zł.

Decyzją z dnia 18 września 2014 r. pozwany odmówił ostatecznie powodowi przyznania zadośćuczynienia w wyższej kwocie, ponadto przyznał powodowi kwotę 50,00 zł tytułem zwrotu kosztów przejazdów oraz 624,00 zł tytułem zwrotu kosztów opieki przy przyjęciu stawki za godzinę opieki na 8,00 zł, przez okres 12 tygodni.

Dowód: formularz opinii kompleksowej OC (k. 32-37), akta szkody (...) (k. 40)

Ustalenia Sądu znajdują uzasadnienie we wszystkich przeprowadzonych dowodach, które zostały powołane przy ustalaniu podstawy faktycznej rozstrzygnięcia.

Sąd w niniejszej sprawie dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu chirurgii ortopedycznej i traumatologii W. R., który sporządził opinię z dnia 23 lutego 2016 r. (k. 57), co do której zarzuty złożył pełnomocnik pozwanego (k. 65). W związku z tym Sąd zwrócił się do biegłego o odniesienie do podniesionych zarzutów. Biegły sporządził opinię uzupełniającą z dnia 23 maja 2016 r. (k. 83), od której zarzuty wniósł ponownie pełnomocnik pozwanego (k. 94). Biegły złożył kolejną opinię uzupełniającą z dnia 5 września 2016 r. (k. 109), w której podtrzymał w całości swoje stanowisko. Pełnomocnik pozwanego po raz kolejny złożył zarzuty do opinii (k. 119). Po przeprowadzeniu przez powoda zaleconych przez biegłego badań, biegły wydał kolejną opinię z dnia 8 maja 2017 r. (k. 170), w której stwierdził, że w jego ocenie brak jest związku uszkodzenia łokotki z przedmiotowym zdarzeniem, wskazując jednocześnie, że w przypadku przyjęcia takiego związku uszczerbek na zdrowiu powoda wyniósłby 2%. Sąd podzielił stanowisko biegłego nie przyjmując uszczerbku powoda w tym zakresie.

Sąd zarówno w odniesieniu do ww. opinii biegłego, jak również to opinii sporządzonych poprzednio nie znalazł podstaw do odmówienia im wartości dowodowej. Opinie te spełniały bowiem stawiane im wymogi jasności, stanowczości i rzetelności. Zostały wydane przez osobę do tego uprawnioną i w ramach posiadanych kompetencji.

### **Sąd zważył co następuje:**

Stosownie do art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej (OC) ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Stosownie do treści § 4 cyt. przepisu uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

Zgodnie z art. 444 § 1 zd. 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wynikłe z tego powodu koszty. Z kolei art. 445 § 1 k.c. stanowi, iż w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym, sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Bezspornym w ramach niniejszego postępowania była odpowiedzialność pozwanego co do zasady. Pozwany wydając w postępowaniu likwidacyjnym decyzję przyznającą zadośćuczynienie uznał bowiem swoją odpowiedzialność, w przedmiotowym postępowaniu kwestionował natomiast wysokość żądanej z tego tytułu sumy. Pozwany podnosił, że kwota która została już przyznana powodowi, w całości wyczerpała jego roszczenie.

Dokonania oceny zatem wymagało to, czy wypłacona powodowi przez ubezpieczyciela w postępowaniu przedsądowym kwota 8 000,00 zł odpowiada pojęciu „odpowiedniej” w rozumieniu dyspozycji art. 445 § 1 k.c.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, iż zadośćuczynienie jest sposobem naprawienia krzywdy. Chodzi tu o krzywdę ujmowaną jako cierpienie fizyczne, ból i inne dolegliwości oraz cierpienia psychiczne, czyli negatywne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała, czy rozstroju zdrowia, a celem

zadośćuczynienia jest przede wszystkim złagodzenie tych cierpień, które ma mieć charakter całościowy i obejmować wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne, zarówno już doznane, jak i te, które zapewne wystąpią w przyszłości.

Sąd uznał, że w zaistniałych okolicznościach sprawy, z uwagi na doznanie przez powoda uszczerbku na zdrowiu w wysokości 10% oraz z uwagi na konsekwencje doznanego urazu, kwota 8 000,00 zł nie stanowi sumy odpowiedniej, rekompensującej doznane przez powoda cierpienia psychiczne i fizyczne. Powód po zdarzeniu przeszedł operację złamania, następnie musiał pozostawać z unieruchomioną nogą, co ograniczyło jego możliwość wykonywania różnych czynności. Powód potrzebował w tym czasie pomocy innych osób przy wykonywaniu codziennych czynności. Ponadto odczuwał dolegliwości bólowe. Obecnie musi uważać, aby nie urazić się w nogę wsiadając np. do samochodu ciężarowego. Musiał również zaniechać dotychczasowego sposobu spędzenia wolnego czasu, tj. biegania oraz jazdy na motocyklu.

Mając na uwadze wszystkie wskazane wyżej okoliczności oraz przedstawione rozważania prawne Sąd uznał, że 18 000,00 zł jest właściwą należną tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę kwotą, co przy uwzględnieniu wypłaconej przez ubezpieczyciela sumy 8 000,00 zł oznacza, że roszczenie o zadośćuczynienie okazało się zasadne w całości.

Na podstawie art. 444 § 1 k.c., Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda tytułem odszkodowania kwotę 1 056,00 zł. Ustalając wysokość odszkodowania Sąd miał na uwadze, że powód po wypadku wymagał niewątpliwie opieki osoby trzeciej, co potwierdził opiniujący w sprawie biegły, uznając, że opieka wynosiła 2 godziny dziennie przez 3 miesiące. Co do kwoty wynagrodzenia za jedną godzinę opieki Sąd przyjął stawkę, jak wskazywał powód odnosząc się do danych statystycznych GUS, w wysokości 10,00 zł. Łącznie tytułem zwrotu kosztów opieki za 168 godzin (3 miesiące/84 dni x 2 h) powodowi należało się 1 680,00 zł (168 h x 10,00 zł), pomniejszone o wypłaconą już przez pozwanego kwotę w tym zakresie, tj. 624,00 zł. Zatem zasądzić należało kwotę 1 056,00 zł.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c., co do kwoty 1 056,00 zł od dnia rozszerzenia żądania pozwu, tj. 18 listopada 2016 r., natomiast co do kwoty 10 000,00 zł od dnia 19 września 2014 r., zgodnie z żądaniem pozwu, mając na uwadze, że pismem z dnia 18 września 2014 r. pozwany odmówił powodowi wypłaty zadośćuczynienia w żądanej przez niego kwocie, w związku z czym od dnia następnego pozostawał w zwłoce z zapłatą pozostałej części zadośćuczynienia. Dzieląc odsetki na ustawowe od dnia 19 września 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz na odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty Sąd miał na uwadze znowelizowane brzmienie art. 481 k.c.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie wyżej powołanych przepisów, Sąd orzekł jak w pkt 1 sentencji.

O kosztach postępowania Sąd orzekł jak w pkt 2 i 3 sentencji wyroku zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu zawartą w art. 98 k.p.c.

Sąd zasądził od pozwanego (strony przegrywającej) na rzecz powoda kwotę 500,00 zł, stanowiącą opłatę od pozwu, kwotę 300,00 zł stanowiącą zaliczkę na opinię biegłego oraz kwotę 2 400,00 zł, stanowiącą wynagrodzenie pełnomocnika powoda, ustalone w oparciu o § 6 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 490) wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa – 17,00 zł.

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 623 t. j.) Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Suchej Beskidzkiej kwotę 53,00 zł z tytułu opłaty od rozszerzonego żądania pozwu, której nie pobrano oraz kwotę 446,78 zł z tytułu wydatków wyłożonych ze Skarbu Państwa na opinię biegłego.